Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Sîngerei (jud.D.Balan)
Dosarul nr.2r- 153/26 (nr. 2-26046159-03-2r-11052026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

15 iunie 2026 **mun.Bălţi**

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii **Natalia Costaș, Ivan Parii**

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Gînga Maxim în interesele lui Ron Moshe,

în cauza civilă cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Maxim Gînga în interesele lui Ron Moshe către Bîtcă Elena privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 14 aprilie 2026,-

c o n s t a t ă :

Poziția părții:

La 10 aprilie 2026 avocatul Maxim Gînga a depus în interesele lui Ron Moshe cerere de chemare în judecată către Bîtcă Elena, solicitând încasarea datoriei în mărime de 146 355 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 6 441 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei, cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 20 000 lei.

Concomitent reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și conturilor bancare ale pârâtei, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii a invocat că pârâta refuză executarea obligațiilor, fapt ce va genera datorii nejustificate, cauzând astfel reclamantului prejudicii nejustificate, existând pericolul că în cazul neaplicării sechestrului s-ar putea eschiva de la plata sumelor datorate. Astfel, lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea genera prejudicii materiale corelate prin înstrăinarea nelegitimă a averii pârâtei și ar crea dificultăți sau ar face chiar imposibilă executarea unei hotărâri judecătorești favorabile reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 14 aprilie 2026 cererea de chemare în judecată s-a acceptat spre examinare.

Poziţia instanţei:

Prin încheierea Bălți sediul Sîngerei din 14 aprilie 2026 s-a respins cerința reclamantului Ron Moshe privind asigurarea acțiunii.

Solicitarea recurentului:

La 29.04.2026 avocatul Gînga Maxim în interesele recurentului Ron Moshe a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 14 aprilie 2026 prin care s-a respins asigurarea acțiunii, solicitând casarea încheierii și emiterea unei noi încheieri prin care cererea privind asigurarea acțiunii să fie admisă.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului a invocat că scopul măsurii de asigurare a acţiunii va fi pe deplin realizat prin aplicarea sechestrului pe contul bancar, bunurile mobile şi imobile ale pârâtului în mărimea sumei restanței debitoriale ce le aparțin cu drept de proprietate, or, aplicarea măsurilor de asigurare se datorează faptului că apelantul nu poate şti, cu atât mai mult nu poate proba viitoarea conduită a pârâtei în legătură cu probabilitatea eschivării de la obligațiile sale; debitorul pe parcursul unei perioade de timp se eschivează şi nu-şi onorează obligațiunile asumate, a dovedit cu certitudine un comportament de rea-credință la executarea obligațiunilor sale legale. Conform condițiilor acceptate de părți, apelantul şi-a onorat în totalmente obligaţiunile asumate față de intimat/pârât, însă din motive necunoscute, pârâtul, până în prezent nu a executat obligațiunile sale contractuale și cele legale faţă de apelant.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul consideră necesar de a respinge recursul din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art.181 alin.1,2 Cod procedură civilă, încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs. Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Instanța de recurs reține că încheierea contestată privind asigurarea acțiunii a fost emisă unipersonal la 14.04.2026, dovadă de expediere a acesteia la materialele cauzei lipsește. Recurentul afirmă că a recepționat copia încheierii prin poștă electronică la 15.04.2026. Recursul a fost declarat la 29.04.2026, prin urmare recursul este declarat în termenul legal, prevăzut de art.425 Cod procedură civilă.

În conformitate cu art.426 alin.3 Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza

copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Potrivit art.427 lit.a) Cod procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Examinând recursul potrivit Secţiunii 1 Cod procedură civilă, instanţa de recurs nu se va implica în esenţa fondului litigiului judecat de prima instanţă, ci va verifica în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate.

Din actele cauzei se confirmă faptul, că la 10.04.2026 avocatul Maxim Gînga a depus în interesele lui Ron Moshe cerere de chemare în judecată către Bîtcă Elena, solicitând încasarea datoriei în mărime de 146 355 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 6 441 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei, cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 20000 lei; aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și conturilor bancare ale pârâtei, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Bălți sediul Sîngerei din 14 aprilie 2026 s-a respins cerința reclamantului Ron Moshe privind asigurarea acțiunii.

În termen legal avocatul Gînga Maxim în interesele recurentului Ron Moshe a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 4 aprilie 2026 prin care s-a respins asigurarea acțiunii, solicitând casarea încheierii și emiterea unei noi încheieri prin care cererea privind asigurarea acțiunii să fie admisă.

Instanţa de recurs menționează că soluţionarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare urmează a fi efectuată în coroborare cu prevederile art.174-178 Cod de procedură civilă.

Reieşind din prevederile art.174 art.1 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti. Astfel, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Instanța de recurs notează că asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

Asigurarea acțiunii civile fără dubii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument, deși deosebit de util, să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive

în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu – să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii – doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

Reclamantul/recurent a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, asupra conturilor bancare ale pârâtei în limita valorii acțiunii.

Conform prevederilor art.175 alin.1 lit.a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art.177 alin.1 Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În conformitate cu art.118 alin.1 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Recurentul argumentează necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin comportamentul intimatei privind neonorarea obligațiilor de a stinge datoria conform împrumutului din 26.12.2023 în mărime de 30000 șeheli, echivalentul sumei de 146355 lei moldovenești.

La acest capitol Colegiul notează că neachitarea de către intimată a datoriei constituie temei de adresare în instanța de judecată cu acțiune civilă pentru stabilirea datoriei și recuperarea acesteia și nu este suficientă pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs apreciază declarativ argumentul că la devenirea definitivă și irevocabilă a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, intimata se va eschiva de la executarea acesteia, că recurentul se va confrunta cu dificultăți la executarea hotărârii. Or, existența datoriei încă urmează a fi constatată de către instanța de judecată la examinarea fondului cauzei.

Astfel, imposibilitatea executării hotărârii judecătorești sau apariția eventualelor dificultăți la executarea hotărârii n-a fost probată.

De altfel, recurentul /reclamant n-a prezentat dovezi care să confirme că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor intimatei, nu a probat supraîndatorarea pîrîtei, existența altor creditori față de care nu se execută obligațiile și, respectiv, pericolul real de eventuală neexecutare a hotărîrii pe cauza civilă respectivă.

Concomitent instanța de recurs relevă că nu se justifică solicitarea recurentului/reclamant de a aplica sechestru pe conturile bancare, or, sechestrul poate fi aplicat doar asupra mijloacelor financiare în limita valorii acțiunii, care aparțin pârâtei din conturile bancare, dar nu și asupra tuturor conturilor bancare, indiferent de sursele ce se află pe ele.

În acest context, completul de judecată apreciază că instanța de prim nivel întemeiat a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Distinct de cele enunțate, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Nord constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu constituie temei de casare a încheierii contestate, de aceea recursul declarat de avocatul Gînga Maxim în interesele lui Ron Moshe se respinge.

Conform art.428 alin.1 Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Conducându-se de dispoziţiile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

d i s p u n e :

Respinge recursul declarat de avocatul Gînga Maxim în interesele lui Ron Moshe.

Menține încheierea Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 14 aprilie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Maxim Gînga în interesele lui Ron Moshe către Bîtcă Elena privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Elena Grumeza

Judecătorii Natalia Costaș Ivan Parii